

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת נח - Shabbos Parshas Noach

ו' חשון תשס"א - November 4, 2000

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 4: 31 שקיעה/יום השבת - 4: 48
זמן קריאת שמע/מ"א - 8: 29 צאת הכוכבים/מוצש"ק - 5: 38
זמן קריאת שמע/גר"א - 9: 05 לשיטת רבינו תם - 6: 00

מדעת עליון

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו וכו' (ו-ט)

איתא בגמ' (סנהדרין קח.) תנא דבי ר' ישמעאל אף על נח נחתך גזר דין אלא שמצא חן בעיני ה' שנא' "נחמתי כי עשיתים ונח מצא חן בעיני ה' " ע"כ. וצריך להבין, הלא לא נתפרש להדיא בתורה מדוע מצא נח חן בעיני ה' ועוד, שבתפילת מוסף של ר"ה אומרים "וגם את נח באהבה זכרת". במה זכה נח לאהבה מאת השי"ת?

אלא ביאר הגמ"ר אברהם הכהן פאם שליט"א בס' עטרה למלך שמצינו בגמ' פסחים (ק"יג) שלשה הקב"ה אוהב - מי שאינו כועס, מי שאינו משתכר, ומי שאינו מעמיד על מדותיו ע"כ. והנה כתוב כאן בקרא "נח איש צדיק תמים היה", ופרש"י במס' עו"ז ש"יתמים" הוא ענו ושפל רוח. ענוה היא השורש של סבלנות, ואדם שהוא ענו וסבלן אינו כועס. וה"ה שפל רוח אין עולה על דעתו שהכל חייבים בכבודו ואינו מקפיד על שאין עושים רצונו, ונוח לו לקבל טורח וצער ובזיון, יען כי בעיניו אינו מיוחס כלל וכלל. וכן מבואר שכל מי שאינו כועס מוצא חן - הוי אומר, שבשביל מדה זו שהצטיין בה נח, מצא חן. ובמדרש מצינו (ב"ר) "אלה תולדות נח נח" - נוח לעליונים ונוח לתחתונים, נוח לשמים ונוח לבריות. ולפי דברי חז"ל הנ"ל אפשר לפרש שהיה נוח לשמים מפני שהיה נח לבריות, ומפני שלא היה כעסן, מצא חן ונעשה אהוב למקום, וכמו שנאמר "כל האהוב למטה אהוב למעלה".

ויברך אלקים את נח וכו' ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ וכו' (ט-א)
הקב"ה הבטיח לנח שכל זמן שהאדם חי, מרתתים מפניו כל הברואים.

הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים וכו' (יא-ד)

Chazal tell us that the generation of division, received no share in the world-to-come, however they were still commended on account of their unity between one another. In fact, there really was nothing wrong with the Tower-builders' desire to harness technology and make a great city. The Ramban writes that part of man's mandate in this world is to rule over the animal and plant kingdoms and to do with them as he sees fit, to build and tear down, to work the fields and mine the minerals of the earth. The question remains: What then was the sin of those who built the Tower?

R' Shlomo Aviner, Shlit" a answers that the problem was that to these people, the actual tower became an end in itself. In Hashem's world-plan, technological advances serve a purpose only if they serve man's spiritual advancement. The attitude of the Tower-builders was the exact opposite. It was their belief that if a construction worker fell off the Tower, he was expendable. However, each broken or lost brick was a cause for mourning. This is most definitely not the Torah view and this was their mistake.

הוא היה אומר

R' Menachem Mendel of Kotzk ZT" L would say:

"When the house is cold, one has two options. He can put on a coat or sweater, or he can turn up the heat. The latter benefits everyone, while the former warms only the person with the coat. Noach saved himself and his family, but no one else. He chose to put on a coat."

R' Avrohom Twerski Shlit" a would say:

"Sheker" and "Sclimazal" always accompany one another, and Hashem insures that the terms are strictly observed: Whatever is gained by falsehood, will ultimately get lost with foolishness and incompetence!"

R' Yosef Dov Soloveitchik ZT" L (the Bais HaLevi) would say:

"Even if a person sins in secret, he changes the world by increasing the presence in the world of the evil influence associated with that sin. This, in turn, actually leads the environment to deviant behavior."

To sponsor or dedicate an issue call 914-362-4380 or E-Mail TorahTavlin@aol.com

The elderly rabbi walked up to the podium. His eyes scanned the tremendous crowd that filled the large field and then they dimmed in dismay. The rabbi began shaking his head in dissatisfaction. "This will never work," he moaned dejectedly. "The rain will not come." Slowly he left the podium. The other rabbis on the dais were shocked. "But *rebbe* everyone is here and they are all united! Surely they must believe that the rains will fall! Otherwise who would have bothered to come on a working day!"

The rabbi shook his head slowly and sadly. "No. They don't really believe," he stated. "Rashi brings down the *Medrash* which proclaims that Noach, to a small degree, lacked faith as he only entered the ark, "י מפני מי המבול" - *because of the waters of the Flood*. It would appear that Noach did not enter the ark until the rain forced him to."

The rabbi let out an exasperated sigh. "I scanned the entire crowd. Nobody even brought a raincoat!"

TORAH GEMS

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו וכו' (ו-ט)

In the well known Rashi at the beginning of this *parasha*, we learn that some sages compared Noach favorably to Avrohom, and some found him to be unfavorable.

R' Chaim Yosef Dovid Azulai ZT"l the Chid" a, explains that in truth, both views can be considered correct. The *Medrash Shocher Tov* relates that Avrohom asked Shem, the son of Noach, "In what merit were you able to leave the ark?" Shem answered, "In the merit of the charity which we performed and caring for the animals." Immediately, Avrohom said to himself, "If such is the reward for caring for animals, how much greater must be the reward for caring for humans!" At that moment, Avrohom established an inn, "אשלי", in Be'er Sheva for wayward travellers to rest.

It turns out that Noach, through his son Shem, was a major influence on Avrohom. Therefore, in that sense, Noach was really the greater of the two, for Avrohom learned from him how to act. On the other hand, Avrohom carried the lesson which he learned to its logical conclusion - one must help and care for people before animals - while Noach did not. Thus Avrohom would be considered greater.

וכשרואים אותו, הם בורחים מפניו. ומסורת בידינו היא שאפי' האריה מתיירא מן האדם, שאם יש ב' אנשים, בורח האריה מהם ואין לו אומץ להתקיפם, כי כן היתה ברכת הקב"ה שאמר "יוםוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ" - והוא הדין שכולל גם את האריה. אמנם לכאורה מצינו הרבה פעמים להיפך, שבא האריה וסחב האדם מן השיירה ואכל אותו?

ותירץ הגמור' **יעקב כולי זצ"ל בס' מעם לועז** שצ"ל שאותו אדם עשה איזו עבירה ולא חזר בתשובה, וממילא היה חייב מיתה, ומפני שלא היו עדים שראו את העבירה, אין רשות לבי"ד להרוג אותו. אבל הקב"ה לא ויתר לו, והרבה שלוחים יש לו לעשות שליחותו ולהיפרע מכל אחד כפי הראוי לו. וכדי שיוכלו החיות לשלוט באדם, הוא צריך להיות נדמה בעיניהם כבהמה, ואז יש להם עוז להורגו. שאם היו סבורים החיות שהוא אדם ממש, היו בורחים מפניו כי הם מפחדים מאד מן האדם. אולם, כל אחד שעושה צדקה עם אחרים ומרחם על העניים, אין קלסתו פניו משתנה, ובכן אין שום חיה רעה יכולה להתקרב אליו ולהזיקו.

מעשה אבות...סימן לבנים

וַיָּבֹא נָח וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכוּ' אֶל הַתְּבָה מִפְּנֵי מַי הַמַּבּוּל וְגו' (ז-ז)

The famous parable is told that in a small town there was once a severe drought. The community synagogues each prayed separately for rain, but to no avail. The tears and prayers failed to open up the gates of Heaven, and for months no rain fell.

Finally, the town's eldest sage held a meeting with prominent community rabbis and lay leaders. "There are two items lacking in our approach, faith and unity. Each one of you must impress upon his congregation the need to believe. If we are united and sincere, our prayers will be answered!" He declared that all the synagogues in the city would join together for a day of *tefillah*. Everyone, men women and children would join together for this event. "I assure you," he exclaimed, "that if we meet both criteria - faith and unity - no one will leave that prayer service without getting drenched!"

There was no shul large enough to contain the entire community so the date was set to gather and daven in a field! For the next few weeks all the rabbis spoke about *bitachon* - faith and *achdus* - unity. On the designated day the entire town gathered in a large field whose crops had long withered from the severe drought. Men, women, and children all gathered and anxiously awaited the old sage to begin the service.